

Ovo nije priča o pojedincu koji je iznadprosječan, ili se posebno ističe, i na neki je način proslavio svoj razred i svoju učiteljicu. To je priča o jednoj razrednoj zajednici, kolektivu malih školaraca u prigradskoj područnoj školi u kojoj se ne treba, i ne može, nikoga posebno isticati - osim njihova zajedništva.

Često se u zbornicama može čuti kako se na učenike mnogih razreda njihove učiteljice i učitelji znaju požaliti. Zbog toga je lijepo čuti kada je neka učiteljica zadovoljna ili je, čak, puna hvale za svoje učenike. Kada su se na posljednjoj sjednici Razrednoga vijeća u Prvoj osnovnoj školi Bjelovar svi učitelji žalili na svoje razrede, učiteljica 4. b razreda iz Novih Plavnica je svoj razred predstavila kao razred kakav se samo može poželjeti. Mnogi su se takvoj neuobičajenoj tvrdnji pomalo začudili, ali u zapisniku sjednice zauvijek će ostati, "crno na bijelo", učiteljčina ocjena koja je zaslužno dobila pohvalu školske pedagoginje Zdenke Brebrić kako je takvo što rijetko čuti.

Grupni rad u učionici

Što zapravo stoji iza ocjene Renate Staneković, učiteljice 4.b razreda Područne škole u Novim Plavnicama, kako ima razred "kakav svatko može samo poželjeti"? Doista je to pitanje čiji odgovor bi, možda, mogao pomoći drugima kao iskustvo ili način rada, način gledanja na život

jedne razredne zajednice. Učiteljica Renata je s njima od njihova prvog prelaska školskoga praga i naučila ih je prije četiri godine prva slova, a ona će ih na kraju ove školske godine i ispratiti u peti razred, u klupe matične škole u gradu. Ona sigurno zna kako je nastao razred "za poželit"?

"SVI OKRENUTI ZAJEDNIŠTVU"

Neke se stvari moraju malo i poklopiti, odnosno, da se u jednome razredu okupe upravo djeca koja imaju u sebi urođenu socijalnu inteligenciju koju se, onda, može dalje razvijati. Iako je nemoguće u formiranju razreda znati tko će biti kakav učenik, ili kakvog je psihološkog profila, dogodi se takav odabir učenika. Ipak, prvi korak učitelja je da razvije kod učenika spoznaju kako u svakom razredu postoje razlike među učenicima, odnosno, učenici različitih sposobnosti, različitih interesa i mogućnosti, ali da je bitno da taj razred funkcionira kao kolektiv u svim situacijama. U ovoj generaciji postignuta je takva sinergija, poklopile su se sve okolnosti da su svi učenici budu spremni jedni drugima pomoći, i prebroditi poteškoće koje pojedinci imaju u svladavanju programa u znanju ili nekim vještinama. Oni, koji su u nekom području bolji i spretniji, pomažu drugima i međusobno se dopunjuju kako bi kao razred u cjelini bili što bolji. Nacionalnu i vjersku pripadnost, kao i sve različitosti u ovom razredu, svi učenici prihvaćaju i ne prave nikakve razlike. Potpuno su otvoreni. Od prvoga do zadnjega učenika svi su okrenuti zajedništvu. Često su u razred dolazili novi učenici, neki i privremeno, i svi su bili prihvaćeni kao ravnopravni članovi njihove male razredne zajednice. Kako to, onda, ne bi bio razred koji svaki učitelj može poželjeti, zadovoljno ponavlja učiteljica Renata.

Nastup folklorša na školskoj Božićnoj priredbi u Domu Kulture u Bjelovaru

Dakle, to nije priča o pojedincu koji je iznadprosječan, ili se posebno ističe i na neki je način proslavio svoj razred i svoju učiteljicu. To je priča o jednoj razrednoj zajednici, kolektivu malih školaraca u prigradskoj područnoj školi, u kojoj se ne treba i ne može nikoga posebno isticati osim njihova zajedništva. Oni se zovu Moreno Blažeković, Lea Cindrić, Ivan Ćuk, Antonija Ćwik, Ema Kerik, Andreja Jurić, Lucija Marušić, Katarina Mirosavljević, Matea Mučić, Matej Mužina, Lea Radak, Damjan Radinić i Patrik Štern.

U DJEČJEM ODMARALIŠTU U NOVOM VINODOLSKOM ORGANIZIRALI ŠKOLU U PRIRODI

Zahvaljujući svojoj učiteljici Renati, oni su od prvoga razreda usmjeravani tako da spoznaju kako svatko u nečemu može biti dobar, netko u pjevanju, netko u crtanju, netko u matematici, netko u tjelesnim sposobnostima, tako da je teško između njih izabrati i reći tko je najbolji... I, onda, nikome više nije ni važno kako se, i koliko se, netko može u nečemu isticati. Shvatili su da je snaga u zajedništvu i slozi njihova malog kolektiva. Zapravo, ta priča pomalo podsjeća na Matu Lovraka i njegov "Vlak u snijegu", ali bez negativaca. Spomenimo, zbog toga, kako je to jedini razred u školi koji je prošle školske godine išao u višednevnu školu u prirodi koja je organizirana u dječjem odmaralištu grada Bjelovara u Novom Vinodolskom.

Terenska nastava u Novom Vinodolskom

- Rijetko kada su svi učenici nekog razrednog odjela spremni provesti višednevne ekskurzije zajedno, a to je jedan od najboljih dokaza koliko je jedan razredni kolektiv složan. Ne samo da je spreman dijeliti školske brige i probleme, nego se međusobno družiti i izvan škole. - objašnjava Renata Staneković zbog čega je zadovoljna svojim razredom.

RAZLIČITOSTI KOJE POVEZUJU, A NE UDALJUJU

Autor Štefan Brajković

Subota, 19 Siječanj 2013 00:21 - Ažurirano Subota, 19 Siječanj 2013 00:33

Tajenství českého královského práva